

Blaðið eigur ein at
vissa sær á posthús-
inum.

SOSIALURIN

FRÆLSI

JAVNAÐUR

BRØÐRALAG

Nr. 2

LEYGARDAGIN
8. JANUAR 1966

39. ÁRG.

Tjóðveldið

er eingin sosialistiskur flokkur

I oddagrein síni tann 5. jan. 1966 sigur blaðstjórin á »14. Sept.«, at tjóðveldið er ein loysingarflokkur á sosialistiskum grundarlagi.

Allar royndir av tjóðveldispolitikkinum hava prógvað, at hetta er ikki satt. Tjóðveldisflokkurin er tvorturimóti hin vandafullasti flokkurin fyri ta sosialistisku fylkingina, tí hann nýtir viðhvørt sosialistiskan talu átt fyrri at fáa arbeismenn og fiskimenn at trúgva uppá seg sum teirra verjarar og at velja teir.

Men tá, ið valt er, hava teir nýtt atkvøðurnar at styðja hin

daprasta stórmannapolitikkin hjá fólkaflokkinum.

Vit kunnu vísa á landshandils málið, sum tjóðveldið drap saman við fólkaflokkinum og hinum afturhaldsflokkunum.

Vit kunnu vísa á allar tær ferðir, tá ið tjóðveldisflokkurin hevur gingið saman við hinum afturhaldsflokkunum at fella javnaðarmanna uppskot um botan av lønar- og sosialum korum arbeids- og fiskimanna.

Nei, tjóðveldið er eins og sjálvstýrið var, ein blendingsflokkur við einum afturhaldsmeirluta, ið avger allan politikk flokksins, tá ið til stykkis kemur.

VIT MISTU SKIP OKKARA

Tað skal sigast um seinasta landsstýrið, at tað skipaði fyrri, at peningur varð fingin til vega at veita stuðning og lán til keyp ella bygging av fiskiskipum.

Eg var ein ímillum nakrar fiskimenn, sum tóku okkum saman at fáa okkum ein linubát.

Eg setti í bátin tann pening, eg átti. Ja, eg mátti taka eitt lán aftrat.

Men so komu vit fyrri ymisk óhapp, sum gjørdur, at vit komu í trot uppá tókan pening.

Vit royndu at fáa nýggjan pening. Og tað sýntist at fara at eydnast.

Vit høvdu ikki verið heppnir við skipara. Tað mega vit tessverri viðganga. Men eisini í skiparaspurninginum sýntist tað at fara at laga seg við tað, at vit høvdu fingið lyfti frá einum av heppnastu skiparunum her á

landi at verða skipari á linubát okkara.

Vit høvdu talað við landsstýrismann um alt hetta og høvdu skilt hann, sum at hann var »fyr og flamma« við okkum. Tað gleddi okkum. Og vit litu á hann.

Men hvat hendi so?

Tá ið alt tóktist at standa sum best hjá okkum at royna av nýggjum, fáa vit at vita, at ein av lógmans Hákon Djurhuus »eygnasteinum« hevur fingið okkara far.

Vit sótu eftir á berum.

Eg tapti allan mín pening.

Tá ikki bara brast trúgv mín uppá ta tjóðveldsku, fólkaflokksku og gamla sjálvstýrsku samgonguna. Men tá sá eg, at ongatið hevur fiskimaðurin átt ringari umboð, og stórmaðurin ella eygintænarin sterkar verjarar enn sitandi landsstýri.

Eg var ein millum teir mongu fiskimenninar, ið lótu seg villa at velja tjóðveldið, tí teir sögdu seg at vera okkara umboð.

Men tók feil!

Okkara svikjarar eru teir, og ikki okkara umboð ella verja.

Eg vóni, at allir hinir fiskimennir hava fingið eyguni upp eins og eg, so teir ongatið gera ógerðina aftur móti sær sjálvum at velja tjóðveldisflokkin.

Hinar reiðara- og stórmannaflokkarnar, fólkaflokkinn ella gamla sjálvstýrið ella Kjartan Mohr, kunnu teir sjálvandi ikki velja.

Fiskimaður.

NÚ, hava teir fingið dunnuna?

NÚ DANSAR TEIR:

Ja, so dansar hann, Pól á Verk-inum, tjóðveldismaður!

So dansar hann, Niclas á Dung-anum!

So dansa eisini teir, Ólavur, Erlendur, og heila tað vælsignaða tjóðveldska (harka) liðið —, hvor við sín dunnuna — frá Peturi?

Seinastu tíðindi úr býráðnum.

Johan Hofgaard, arkitektur

Rætt nú bar útvarpið deyðsboðini.

Ein av prúdastu og evnaríkastu føroyingum er ikki longur á lívi millum okkum.

Hann var ikki borin til ríki-dómi.

Men evnini brutust í honum: Hugsjónir. Vakrar. Sterkar.

Hann fór út.

Mátti út — at læra.

Ella rættari: at loysa út alt tað, ið hann kendi bundið í sær.

Hann var við fermingaárin komin í smíðkeru. Og tað fall honum tí sum sjálfvlygja at halda fram at gera seg fullbúan í hesum arbeiði.

Hjá honum, ið ongan góðan hevði, vóru læru- og studiudagar-nir eingin gonga í blómuhaga.

Johan Hofgaard gekk mang-an, sum hann segði, berfottur og kaldur har úti millum fremmandar.

Men hann var sterkur sum fáur.

Heilsan helt — og hann upplivdi dagin, tá ið hann stóð við tí »akademiska« arkitektaprógv inum.

Men hann var ikki teirra millum, sum bara hevði hitt turra prógvið.

Hann var fyltur við sjónum, har ið nútímans róforyskir bygningar og byggiverk áttu høvuðsplássið.

Men sum so mangan: hann varð ikki skiltur til fullna av teimum, ið ráddu fyrri borgum her á landi.

Eg minnst meg hugtiknan av stórsýnum hansara, tá ið hann sýndi mær tekning sína til kappingar til landsbókasavnið.

Hann vann ikki. Hann kendi seg tá sum útihýstan, tí menn skiltu hann ikki. Og tað var tessverri so.

Og tað var sum hann heldur ongatið slapp rettliga til at seta fram hugsjónir sínar og hugskot í verk. Gera tær til tann livandi myndaheimin, ið hann goymdi í sær, elskaði og droymdi um.

Men sørur fór hann kortini

ikki. Nøkur verk sum kirkjan í Vági og skúlar og nøkur sethús, ið hann hevði friar hendur at skapa, sum hann var maður til, standa eftir hann.

Hansara listarligu evni brutu seg fram í fullari skapamegi, tá ið hann tók pensilin í hond og í myndum opinberaði seg sum okkara kanska stórsta listamaður í litum. Og í hesum listi tóktist hann at veksa fyrri hvørt verkið, ið hann legði úr hondum.

Johan Hofgaard varð tíðliga tikin av etikkinum, sum stendur aftan fyri sosialismuna og kristindómin: at mannemunur er hitt stórsta órættvisi, at menniskjurnar eru allar eins yvir fyrri Guði og eiga at vera tað á sama hátt her á foldum.

Johan Hofgaard var ein sann-

ur kristin maður, ein stórusprædikumaður. Fáur dugdi betri enn hann í livandi myndum at bera kristindómin fram sum hitt reinasta og stórsta, ið er givið menniskjunum.

Og út frá síni menniskjaligu kristnu hugsjón var hann ein sterkur og yvirbevisandi sosialistur.

Johan Hofgaard fylti við anda og persóni og gav vinum og kenningum, ið hann møtti og arbeiddi saman við, úr ríku sínari vakurlæka og virði, ið vara, tá ið tíðin hevur brýnt burtur annað, sum møtti á leiðini, og sum mangan fekk ov miklar fastatøkur á einum.

Mina hjartaligastu skilnaðarkvøðu og tøk, vinur mín Johan Hofgaard.

Í Vestmanna, 5.1. 1966.

P. M. Dam.

NORÐOYA

JAVNAÐARFELAG

heldur 30 ára stovningararveitslu leygarkvøldið 15. januar kl. 7.30 í Føroya Banka.

Øll javnaðarhugað fólk eru vælkomin. Kostnaður 35 kr. fyrri por og 25 kr. einstok.

Áhugað biðjast tekna seg hjá nevndini seinast hós-kvøldið 13. januar.

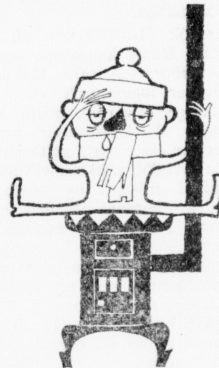
NEVNDIN

BRIDGESTONE

AUTO-SERVICE

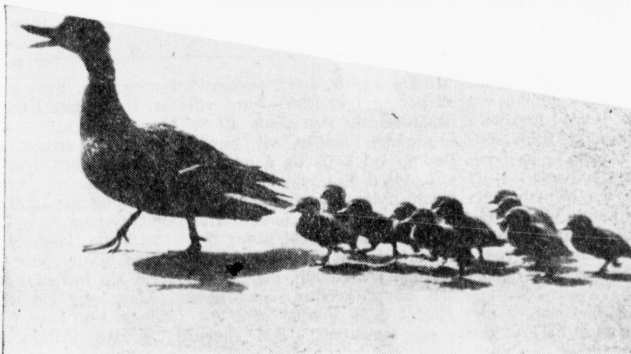
Gundadalur, tlf. 1502-2327.

Hostalint

FRANTS RESTORFF

sjúkylatuvirkid

TOP-TEN

1. Here it comes again (The Fortunes)
2. Is it really over (Jim Reeves)
3. We shall overcome (Joan Baez)
4. Mina første barndomsår (The Key Brothers)
5. Get off of my cloud (The Rolling Stones)
6. Gjemt er ikke glemt (Björg Irma)
7. Satisfaction (The Rolling Stones)
8. Lappland (Finn Eriksen)
9. The Fools Paradise (Jim Reeves)
10. Føroyskur dansur (Nólsoyinger kvøða)

GARRARD plátu-spælalar kr. 180,00
GARRARD plátu-skiftarar kr. 260,00

tær fáast hjá

H. C. W. TORGARD,
telf. 2043.